

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.131/2012/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2012. év május hó 24. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 15.B.8/2011/18. számú ítéletét a büntetést kiszabó részében **megváltoztatja**, a vádlottat 2 (kettő) évre próbára bocsátja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Budapest Környéki Törvényszék a 2012. év január hó 2. napján kelt 15.B.8/2011/18. számú ítéletével a vádlottat 2 rb. hivatali visszaélés büntette (Btk. 225. §) miatt halmazati büntetésül 40 napi tétel - az egy napi tétel összege 2.500,- forint - összesen 100.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak fogházbüntetésre történő átváltoztatásáról.

A pénzbüntetés megfizetésére 2012. év február hó 1. napjától 20 havi részletfizetést engedélyezett azzal, hogy az egy havi részlet összege 5.000,- forint.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott felmentésért, a védő pedig amellet, hogy önmagában a kiszabott büntetést méltányosnak tartotta, szintén felmentésért jelentett be fellebbezést.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.379/2012/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, a szükséges bizonyítást lefolytatta a beszerzett bizonyítékokat értékelte és kellően

indokolta, hogy a vádlotti védekezéssel szemben mely bizonyítékokra alapította a tényállását.

Az ügyészi átirat szerint az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette a bűncselekményeket is.

A kifejezetten méltányos büntetés enyhítésére nem látott további lehetőséget és indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, egyben bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A védő a nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezését fenntartotta.

A perbeszédében kifejtette, hogy a megállapított tényállást nem vitatja, azonban abból téves jogi következtetést vont le az elsőfokú bíróság.

Kifejtette, hogy a vádlottnak nem állt szándékában a bűncselekmény elkövetése, az, hogy a kérdéses okiratokat magával vitte a rutintalanságának köszönhető, de miután ebből vita alakult ki, azokat vissza is vitte. A vádlott magatartásából hiányzott a célzat is, így sem jogtalan előnyt, sem jogtalan hátrányt nem kívánt senkinek okozni, illetve nem is származott abból egyik sem. Végeredményben csak egy kisebb hibát követett el, ami azonban nem bűncselekmény.

Azt is vitatta, hogy hivatalos személynek minősül tevékenysége során az ügyeletes orvos, álláspontja szerint közfeladatot ellátó személyként végzi a feladatát.

Hivatkozott arra is, hogy más orvos is el szokta vinni a kérdéses okiratokat, mégsem követnek el bűncselekményt.

Összegezve kifejtette, hogy a hátrány okozása csak feltételezés, azt sem lehet pontosan meghatározni, hogy milyen szabályt szegett meg. Az, hogy vitába keveredett még nem szabályszegés, mindössze annyi történt, hogy megpróbált ajánlani egy céget, amit nem fogadtak el.

A vádlott a nyilvános ülésen szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, ez azonban nem akadályozza a másodfokú eljárás lefolytatásának.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi fellebbezés alapján eljárva, a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem vétett, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Kellő részletességgel foglalkozott a beszerzett bizonyítékok értékelésével, azokat megfelelően mérlegelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az elsőfokú bíróság tényállását a vádlott részbeni ténybeli, de bűnösségét tagadó vallomásával szemben a tanúk vallomásaira, a tárgyalás anyagává tett okirati bizonyítékokra alapította.

Ezen tényállást az ítéltábla csak kisebb mértékben tartotta kiegészítendőnek az iratok tartalma alapján, a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontjára alapítottnan:

- a vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2011. év szeptember hó 26. napján jogerős 35.B.X.29.439/2010/12. számú ítéletével közokirat-hamisítás bűntette miatt 20 nap közérdekű munkára ítélte. Elkövetési idő 2008. év október hó 12. napján (a másodfokú eljárás során beszerzett erkölcsi bizonyítvány alapján).
- az ítélet háttérjogszabályokra vonatkozó része kiegészítendő a 34/1999. (IX.24.) BM-EüM-IM együttes rendelet 14. § (8) bekezdésében foglaltakkal azaz „Amennyiben az eltemettetésre kötelezett személy az elhunyt elszállításáig nem érhető el a halott vizsgálatot végző orvos az elhunyt elszállításának tényéről, az igénybe vett temetkezési szolgáltató megnevezéséről, címéről, és a holttest tárolásának helyéről a temetkezésre kötelezettség egyidejűleg értesíti.”
- továbbá az ítélet 4. oldal 3. bekezdése utolsó mondata azzal, hogy „...így befolyásolva a hozzátartozók döntését”.

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítéletet megalapozott és mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezi.

A Budapest Környéki Törvényszék a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette az elkövetett cselekményeket is.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet 8. oldalán a jogi minősítés körében, a védői érveléssel szemben, minden vonatkozásban helytálló jogi következtetéseket vont le az irányadó tényállásból, ekként helyesen állapította meg, hogy a vádlott az említett feladatkörében hivatalos személyként járt el, megfelelően következtetett a vádlott szándékára, és a célzatosságra, és helyesen indokolta a vádlott által elkövetett cselekmények rendbeliségét is.

Emiatt a felmentésre irányuló védelmi fellebbezések alaptalannak bizonyultak.

A bűnösségi körülményeket is alapvetően helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság, mindössze a súlyosító körülmények közül kell mellőzni, azt, hogy a vádlott a bűncselekményt a munkakörével visszaélve követte el, mivel ez a bűncselekmény minősítésével már értékelést nyert. Emellett a Fővárosi Ítéltábla még hangsúlyosabb szerepet tulajdonított annak, hogy a vádlotti cselekmények „orvoslása” - a hátrányos következmények kijavítása - lényegében azonnal megtörtént.

Erre tekintettel az elsőfokú bíróság által kiszabott egyébként valóban méltányos büntetés további enyhítésére is lehetőséget látott az ítéltábla és pénzbüntetés helyett a vádlottat próbára bocsátotta, a Btk. 72. § (1) és (5) bekezdései alapján.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2012. év május hó 24. napján

Dr. Rédei Géza sk.
a tanács elnöke

Dr. Bartkó Levente sk.
előadó bíró

. Mató Ágnes sk.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 15.B.8/2011/18. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.131/2012/5. számú ítéletében írt változtatás mellett a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2012. év május hó 24. napján

Dr. Rédei Géza sk.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő